

Nr 33

Av fröken **Liljedahl** och herr **Rimmerfors**, om anslag till utbildningskurs för läkare vid barnavårdscentraler.

I sina anslagsäskanden i 1957 års statsverksproposition har kungl. medicinalstyrelsen begärt ett anslag av 7 000 kronor för anordnande av en fortbildningskurs för läkare vid barnavårdscentraler. Till stöd för ifrågasvarande framställning anför medicinalstyrelsen följande:

Även om den statsunderstödda psykiska barna- och ungdomsvården utbygges i tillfredsställande omfattning, blir det icke möjligt att inom denna gren av barnhälsovården medhinna allt erforderligt arbete av förebyggande och upplysande natur i fråga om barn, som företer uppfostringssvårigheter eller neurolabila symptom. Särskilda mottagningar vid barnavårdsorganen är därför utomordentligt betydelsefulla för den förebyggande vården inom det mentalhygieniska området. Det är av största vikt, att denna vård sättes in innan familjekonflikterna blivit så uttalade, att neuroser och andra rubbningar uppstått hos barnen. Läkarna vid barnavårdsorganen har stora möjligheter att upptäcka och påverka sådana konflikter på ett tidigt stadium, om de genom särskild utbildning göres uppmärksamma på konflikternas tidigsymptom såväl hos barn som hos föräldrar. Mer komplicerade fall måste givetvis hänvisas till barnpsykiatrisk specialistvård.

Då det visat sig svårt att få i gång ifrågasvarande mottagningar är det önskvärt, att läkarnas intresse stimuleras genom kurser i barnpsykologi och barnpsykiatri. Styrelsen hemställer därför ånyo om medel för anordnande av en fortbildningskurs. Kursen avses hållas under tre dagar med föreläsningar, diskussioner och besök vid barnavårdscentraler m. m. För arvoden till föreläsare beräknas 1 350 kronor samt för resekostnadsersättningar till kursdeltagare och föreläsare 5 800 kronor. Sammanlagda kostnaderna för kursen skulle sålunda bli 7 150 kronor eller avrundat 7 000 kronor.

Med beaktande av vad som ovan framhållits erinras om att verksamhet för förebyggande mödra- och barnavård igångsattes år 1938 och beträffande hälsokontroll av barnen undan för undan utbyggts så att f. n. utgår statsbidrag för hälsokontroll av barn upp till sju års ålder. Statsbidrag utgår även till särskilda mottagningar för rådgivning i uppfostringsfrågor och undersökning av barn som företer uppfostringssvårigheter eller neurolabila symptom.

Då det gäller barnen under ett år, de s. k. spädbarnen, har nära nog hundra procentig anslutning till barnavårdscentraler och barnavårdsstationer uppnåtts, och resultaten av denna verksamhet kan med all säkerhet

avläsas i den starkt minskade dödligheten i åldern 0—1 år. Kontinuerlig kontroll av barnen upp till två år förekommer också allmänt, medan däremot barnen i åldern tre—sju år ej i större utsträckning är föremål för hälsoövervakning. Särskilda mottagningar för upplysning och rådgivning i uppfostringsfrågor har endast i mycket ringa omfattning kommit till stånd. En av orsakerna härtill kan med sannolikhet vara den omständigheten, att då det gäller barn i dessa åldrar det inte endast är fråga om bedömning av barnens fysiska välbefinnande utan fastmera om mentalhygien och rådgivning i uppfostringsfrågor. För läkare utan eller med ringa utbildning i barnpsykiatri är det naturligt att de ogärna åtager sig ett tidsödande och svårt arbete inom ett område som de ej helt behärskar. Detta bidrager till att på många håll verksamheten i realiteten ej utbygges i önskvärd omfattning.

Det moderna samhällets krav på frihet i fostran har alltför ofta missförstått och praktiserats som frihet från fostran. Det synes oss högeligen påkallat att varje barns särart beaktas och att upplysning och råd i uppfostringsfrågor ges till föräldrarna redan under den för barnets vidare utveckling så betydelsefulla förskoleåldern. Med hänsyn till den stora bristen på barnpsykiater knutna till centralasaretten och avsaknaden av allmänt praktiserande läkare inom denna specialitet, anser vi det därför vara av stor vikt att läkare inom den förebyggande barnavården genom den av medicinalstyrelsen begärda kursen får tillfälle att förkovra sig och taga del av de nya medicinska rön som gjorts, inte minst då det gäller barnpsykologi och barnpsykiatri.

På grund av det ovan anförda anhåller vi,

att i enlighet med medicinalstyrelsens förslag 7 000 kronor anslås för en utbildningskurs för läkare vid barnavårdscentraler.

Stockholm den 22 januari 1957

Edith Liljedahl

Einar Rimmerfors
